

„...jobb nektek, ha én elmegyek...”

„Én azonban az igazságot mondom nektek: jobb nektek, ha én elmegyek; mert ha nem megyek el, a Pártfogó nem jön el hozzátok, ha pedig elmegyek, elküldöm Őt hozzátok.”

(János 16, 7.)

Ha megpróbáljuk egy kicsit beleélni magunkat a tanítványok helyébe, bizony számunkra is furcsán hangzik a vigasztalásnak ez az Igéje: „...**jobb nektek, ha én elmegyek...**” Ők már egészen beleélték magukat hosszú távon is, hogy az ő Mesterük, ha kell kenyeret és halat szaporít, a legsúlyosabb beteget is meggyógyítja, sőt a negyednapos halottat is képes kihívni sírjából. Mindennapi életük biztonsága szempontjából ez felettébb jó megoldásnak tűnt.

Bár többször elhangzott az eligazító Ige: „**Mert az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megtartsa az elveszettet.**” (Lukács 19, 10.), ők nem igen foglalkoztak a kijelentés mélyebb értelmezésével. Így bizony lesújtó volt számukra a mennybemenetelre készülődő Mester, és meglehetősen nagy aggodalommal kérdezik tőle: „**Uram, nem ebben az időben állítod fel újra a királyságot Izráelnek?**” (ApCsel 1, 6.) A kérdésben benne van a nagy aggodalom: Mi lesz velünk nélküled? Bizony elfelejtették, hogy a Mester annak idején azt mondta nekik: „**...ne aggódjatok életetekért, hogy mit egyetek, és mit igyatok, se testetekért, hogy mivel ruházkodjatok. Nem több-e az élet a tápláléknál, és a test a ruházatnál?**” (Máté 6, 25.) Igazán nem jutott el a tudatukig az ígéret, amely a megoldást jelentette: „**ha elmegyek, elküldöm a Pártfogót nektek**”. Az a jó, hogy további szavainak engedelmességek, együtt maradtak Jeruzsálemben, és amikor eljött a pünkösd napja, együtt élték meg az ígéret beteljesedését. A Szentlélek személyében olyan Pártfogót kaptak, aki minden élethelyzetben megoldást adott számukra! Még a mártírhalál sem jelentett problémát, nemhogy az evés, vagy az öltözködés gondja...

A Pünkösd áldása: az aggodalmaskodás nélküli, legnagyobb áldozatot is felvállaló élet. Ennek az Úr részéről adott feltétele: a közösségben maradás és a szavainak való engedelmisség.

Testvérem, érdemes teljesíteni ezeket a feltételeket.

- Mj -

Pünkösd fényében

Pünkösd...Fényedben élek,
Teremtő égi **LÉLEK**,
Erőd gerjeszti lelkem.
Felfogni szent csodádat
Nem tudhatom, de áldlak
Megújult életemmel.

Az Ige, mint zsarátnok,
Hült szívemben lángot
Lobbantott, hála érte!
Követségében járok,
Ahogy a tanítványok,
Rajtam a **KRISZTUS** vére.

Dicsőítsd **ŐT** ma bennem,
Ki nem vetett el engem,
Illesse hála, hála,
Ki - érte mit se várván -
Megváltott vére árán,
ISTENNEK, az **ATYÁNAK**.

Füle Lajos

Pünkösd kérés

Jöjj el, teremtő Szentlélek,
Töltsd be Téged váró néped,
Hogy — mint akiket tüzed hevít,
Hirdessük Isten nagy tetteit!
Jézus Krisztus! Halleluja!

Nyisd látóvá vak szemünket,
Hallóvá süket fülünket!
Hadd érje el az Ige bennünk,
Hogy hitben együtt énekeljünk!
Jézus Krisztus! Halleluja!

Hasíts az Ige kardjával!
Gyógyíts az Ige balzsamával!
Fegyverezz fel fegyverzetével,
És jogarával Te vezérelj!
Jézus Krisztus! Halleluja!

Lobogjanak fel szent lángjaid!
Tedd egygé egyházad tagjait,
Míg egy Fő, egy testévé válnak
Dicsőségére az Atyának!
Jézus Krisztus! Halleluja!

Német ismeretlen szerzőtől
Fordította: Túrmezei Erzsébet

Apostolok Cselekedetei 2, 1-4.

„Amikor pedig eljött a pünkösd napja, és mindnyájan együtt voltak ugyanazon a helyen, hirtelen hatalmas szélrohamhoz hasonló zúgás támadt az égből, amely betöltötte az egész házat, ahol ültek. Majd valami lángnyelvek jelentek meg előttük, amelyek szétszórtak, és leszálltak mindegyikükre. Mindnyájan megteltek Szentlélekkel, és különféle nyelveken kezdtek beszélni; úgy, ahogyan a Lélek adta nekik, hogy szóljanak.”